

Svar (2/4 01)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som oplyser følgende:

»Miljøstyrelsen administrerer programmet for renere produkter. Programmet omfatter bl.a. en udviklingsordning, hvor affald og genanvendelse er et af områderne. Det tilstræbes, at ansøgninger til ordningen behandles indenfor 3 måneder efter ansøgningsfristens udløb. I 2000 var den korteste behandlingstid 3 uger og den længste 4 måneder.«

Spm. nr. S 2214

Til miljø- og energiministeren (22/3 01) af:

Hans Christian Schmidt (V):

»Vil ministeren oplyse, om ansøgninger, der er stillet inden den 21. januar 1999, hører under det gamle regelsæt med hensyn til ansøgninger om projektilskud?«

Svar (2/4 01)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som oplyser følgende:

»Rådet vedrørende genanvendelse og mindre forenede teknologi, som ophørte medio 1998, besluttede på møde den 11. december 1997, at 1. marts 1998 var sidste frist for at indsende ansøgninger, der ønskedes behandlet under denne ordning. Ansøgere, der søgte om tilskud efter den 1. marts 1998, fik skriftlig besked om, at deres ansøgning ikke kunne behandles under den gamle ordning.

Den ny ordning »Tilskudsordning for renere produkter m.v.« blev igangsat i januar 1999, hvor det ny råd, Miljørådet for renere produkter, vedtog den årlige prioriteringsplan.

Under den nye ordning kan der ikke løbende indsendes ansøgninger. Der indkaldes ansøgninger til emner på prioriteringsplanen eller emnerne på prioriteringsplanen sendes i udbud. Projektansøgninger, som ikke omhandler emner på prioriteringsplanen kan indsendes til per-

spektivpuljen. De vurderes og Miljørådet for renere produkter tager stilling om tilsagn eller afslag.«

Spm. nr. S 2216

Til miljø- og energiministeren (22/3 01) af:

Hans Christian Schmidt (V):

»Vil ministeren bekræfte, at han på mødet i Nationaløkonomisk Forening tirsdag den 20. marts 2001 udtalte, at det var en bevidst strategi for regeringen med indførelsen af de grønne afgifter at skabe sig en ny stabil indtægtskilde, at hensigten med de grønne afgifter i virkeligheden er at flytte skatteindtægten væk fra indkomstskatten og til mere stabile skattekildder, og at regeringen derved ændrer det proportionale skattesystem til et afgiftsskattesystem, der vender den tunge ende nedad?«

Svar (30/3 01)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Som jeg sagde ved mødet i Nationaløkonomisk Forening, har de grønne afgifter to funktioner: en miljømæssig og en økonomisk. Ud over at afgifterne er et effektivt instrument til at nedsætte miljøbelastningen på en omkostningseffektiv måde, giver de et provenue som indgår i det samlede statsbudget. De grønne afgifter giver derfor mulighed for at lempe andre skatter og afgifter.

Som jeg også pointerede ved det nævnte møde, sætter fordelingsvirkningen dog grænser for anvendelsen af grønne afgifter. De har en tendens til at vende den tunge ende nedad, så et skattesystem kun baseret på den type afgifter er helt utænkeligt. De grønne afgifter skal bruges i et samlet skattesystem, hvor de grønne afgifter indgår i et samlet hele, der også omfatter de progressive elementer i indkomstskattesystemet. I det samlede skatte- og afgiftssystem er der således også taget hensyn til folk med lavere indkomster.